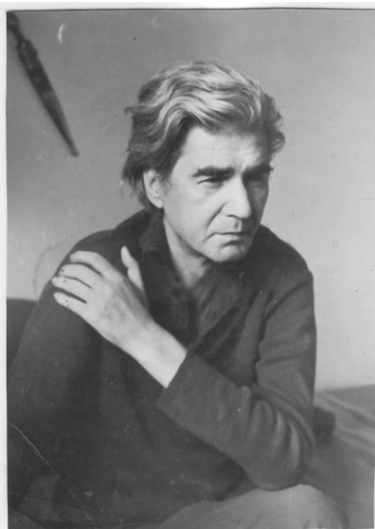

POETRY*

Ivan Peychev

(1916, Shumen - 1976, Sofia)

Не си отивай,
ще ми бъде тъжно
без твоите ръце.
Не си отивай,
ще ми бъде тъжно
без твоите единствени ръце.
Не си отивай,
аз ще ти направя
най-страшното признание.
Под мостовете
не шумят реки,
когато ти не си със мен.
Пристанцията
са най-мръсно доказателство
за липса на море,
когато теб те няма.
Не си отивай.

Do not go,
I will be sad
Without your arms.
Do not go,
I will be sad
Without your only arms.
Do not go
I will make
Most terrible confession.
The rivers are noiseless
Under the bridges
When you are not with me.
The ports are awful proof
For lack of sea
When you are
Not with me.
Do not go.

*The poems read by A. Antonov at the official dinner on Wednesday, 26th of June 2019.

Poetry: Verses by Ivan Peychev

Нощта идваше
с теб –
безпощадна
и нежна
и тъжна.
Всеки миг
аз очаквах
да се свърши
нощта
безпощадна
и нежна
и тъжна.
Всеки миг аз очаквах
да се върне нощта,
скъпа моя,
и нежна
и тъжна.

The night was coming
With you –
Merciless
And tender
And sad.
At any moment
I expected the end
Of the night
Merciless
And tender
And sad.
At any moment
I expected
The night to come back,
My dear,
You so tender
And sad.